

Tetovált lány

DEBRECENI BOGLÁRKA

Amikor Veronika betöltötte a tizennyolcat, egy angyalt tetováltatott az alkarjára. Az angyal a védelmezője, vezetője lett, ártatlan tekintettel kulcsolta át vajszínű lepellel takart combját, térdére hajtotta fejét és békésen pihentette szárnyát a kézfején. Minél tovább nézte őt a lány, annál biztosabban érezte, hogy küldetése van, adnia kell másoknak valamit, reményt, útmutatást, egy történetet, ami lehetne bárki más története is, mégsem az. Egy héten keresztül rajzolt, majd bevitte a tökéletesen kidolgozott sablont a Stúdióba. A gladiátortermetű, maorimintás srác elismerően bólintott, tintával áthúzta a skiccpauszon tekergő vonalakat, kicserélte a gép csőrébe rögzíthető tűt sterilre, lefertőtlenítette, felmatricázta a felületet és hozzálátott a kontúrok elkészítéséhez. Gyorsan, precízen, profin dolgozott. A festék Veronika bőre alá kúszott, a minták egyre többet mutattak meg a magánmitológiából. Az ablak a bezártságot, az éveken át tartó magányt jelképezte, a spirituális világ felé való nyitást. A beavatás szimbólumává vált, rálátást engedett a kifürkészhetetlen jövőre, az indaszerűen kanyargó, semmibe vesző, legváratlanabb helyeken felsejlő, macskaköves útra. Egy vékony pókfonál a láthatatlan ajtóhoz vezette Veronikát, át kellett lépnie a küszöbön, hogy elindulhasson az ismeretlen felé. A bejárat előtt életet jelölő, rózsaszín bimbókkal díszített cseresznyeág ringott. Megújulás és remény. Nyuszi úr arany zsebóráját nézegette, miközben szaladt, „Sietek, mert elkések!”, mondta, fehér szóbuborék nőtt az orra mellé, és Alice az EAT ME! feliratú süteménybe harapott. A lány két karja virágba borult, az azáleák úgy sokasodtak, mint a magyar népmesék beköszöntőjének hímzett, galambbegyből font motívumai. Egymás után bújtak elő testéből

a bársonyos szirmlevelek. Borostyánok, liliomok, vörös rózsák, tavirózsák, búzavirágok, pipacsok bódító illata hatotta át a szobát, aromás illóolajat szívtak magukba a falak. A növények közé gyümölcsök, állatok, tárgyak képe ékelődött. Cseresznye, alma, delfin, csillag, denevér, dobókocka, kereszt, szerelem, tudás, kísértés, csók, üdeség, védelem, alkotás, halál, feltámadás, halhatatlanság, szenvedély. Teremtő nőiesség a gyöngyszem, a kaland vitorlás hajó. RISE ABOVE! A francia kártya furcsa lapja a kör királynővel és a káro királlyal a titkos tudásba való beavatást és a kockázatot jelezte. Veronika önbizalma visszatért. Felülemelkedett az önmagára erőltetett korlátokon, ártatlan lélekkel, elszántan nézett szembe mindazokkal, akik megbántották, eltasították, kisémmizték őt. Intenzíven élte meg az érzelmeket, játékos volt és vidám, merengő és álmatag, lánggra lobbant, felhevült, frissesség töltötte el, majd elérte a testi-lelki harmónia állapotát, áradt belőle a nyugalom. Átment a fejlődés minden fázisán, hogy végre szabad legyen. Felszabadult. Miután elkészült a nagy mű, boldogan lépett ki az utcára. A kisváros lakói azonban képtelenek voltak elolvasni, viszolyogtak tőle, mert más volt, senkit sem érdekelt a története. Egy pillanat alatt meggyűlölték, hát átdöfték egy törrel mellkasára varrt, tűzvörös szívet és a LOVE feliratot.

